

Farmáááři

**Tomáš
Žiška**

Farmáári

V jedno ráno sa prebúdzal hospodár Ondrej do nového slnečného dňa. Ej, bištu, nový deň a tých mojich farmárov nezobudí nič, ani kohút, ba ani rana z dela, ešteže som si zaobstaral zvon. Po dlhom zvonení sa rozliepali farmárom oči a s krásnou vulgárnou slovnou zásobou vybrali sa najesť toho, čo ešte z minulého týždňa ostalo a tahet za hospodárom. Ich kyslé tváre krásne ladili s ranným svitom.

Hospodár povedal, že oddychu bolo dosť, a tak im priniesol nové zvieratká, o ktoré sa budú musieť starať a za dobre odvedenú prácu môžu dostať plný počet mincí. Farmári boli dokopy traja, a to Michal, Pavol a Lucia.

Zvieratká k nim boli veľmi prívetivé, zvieratá ich rady kopali a utekali pred nimi. No prosto, zvieratá ich zbožňovali. Na farme bolo zvierat habadej.

Farmársky slovník bol na úrovni somárov, keby to vysielali v televízii tak to by bolo samé pípanie vo forme iá-iá. Zvierat na farme bolo veľa, ak by sme počítali aj farmárov, bolo by ich ešte viac.

Hospodár zadal úlohu najinteligentnejšej zlatovláske Lucii, čo nevedela spraviť ani čaj. Mali postaviť latrínu respektíve kadibúdku, týždeň sa skracoval, zlatovláska sa starala o svoje nádherné vlasy a výzor. Michal trochu buchnutý do Lucii si nechtiac poranil jednu ruku, keď sa po nej tajne pozeral. Pavol ako správny kutil a majster poznamenal, že on sa môže na všetko vy... kašľať, ale v tom to prípade by sa dal použiť aj iný výraz.

Hospodár sa vrátil, dal im plný počet mincí, keďže bol slabozraký. A tak sa končia naše farmárske príhodičky.